

154

soover thans van belang, blijkt:

dat onder dagteekening van 23 September 1923 aan Leon Nicolas Brillouin en Georges Armand Beauvais, beiden wonende te Parijs, is verlaend het Nederlandsch octrooi No 10155, waarvan de eerste conclusie luidt: -----

"Serieschakeling van thermionische versterkers, met het kenmerk dat de platen door groote weerstanden zijn verbonden met een plaatbatterij en de roosters door groote weerstanden zijn verbonden met een punt van constanten potentiaal, terwijl de verbinding tusschen de plaat van den eenen en den rooster van den volgenden versterker door een condensator wordt gevormd"; -----

dat dit octrooi op rechtsgeldige wijze is overgedragen aan de - verder Philips te noemen - verweerster in cassatie;

dat Philips bij inleidende dagvaarding stellende, dat de zoogenaamde Loewe-lampen, welke Tasseron in twee typen, respectievelijk gemerkt 2 H.F. en 3 N.F., in zijn bedrijf in Nederland in het verkeer brengt, wegens de essentiele deelen harer samenstelling en op normale en door den fabrikant voorgeschreven wijze in bedrijf gesteld, inbreuk maken op haar bovengenoemd octrooi en dat Tasseron, ofschoon bij herhaling daarop gewezen, met den verkoop dier lampen is doorgegaan, waardoor zij schade lijdt, heeft gevorderd dat die handelingen van Tasseron zullen worden verklaard te zijn onrechtmatig, en dat hij zal worden veroordeeld om de door haar daardoor geleden en nog te lijden schade te vergoeden, gelijk in de dagvaarding nader is omschreven;

dat de Arrondissements-Rechtbank te 's-Gravenhage bij vonnis van 23 April 1929, naar aanleiding van Tasseron's betwisting, dat de Loewe-lampen type 2 H.F. en 3 N.F. 't zij op zichzelf, 't zij verbonden aan eenige batterij of opgenomen in eenige schakeling, inbreuk maken op octrooi No. 10155, een onderzoek door deskundigen heeft bevolen omtrent de volgende vragen: -----

1. Wat moet als de kennelijke strekking worden beschouwd van de eerste conclusie van het Nederlandsch octrooi No. 10155, en welke zijn de kenmerken van de door deze conclusie beschermde uitvinding;
2. Bevatten de bij dagvaarding vermelde Loewe-lampen type 2 H.F. en type 3 N.F., indien zij overeenkomstig de bij dagvaarding vermelde gebruiksaanwijzing van den fabrikant zijn opgesteld en de daarbij aangegeven verbindingen met een plaatbatterij en een punt van constanten potentiaal zijn totstandgebracht, een toepassing van deze uitvinding?; ----

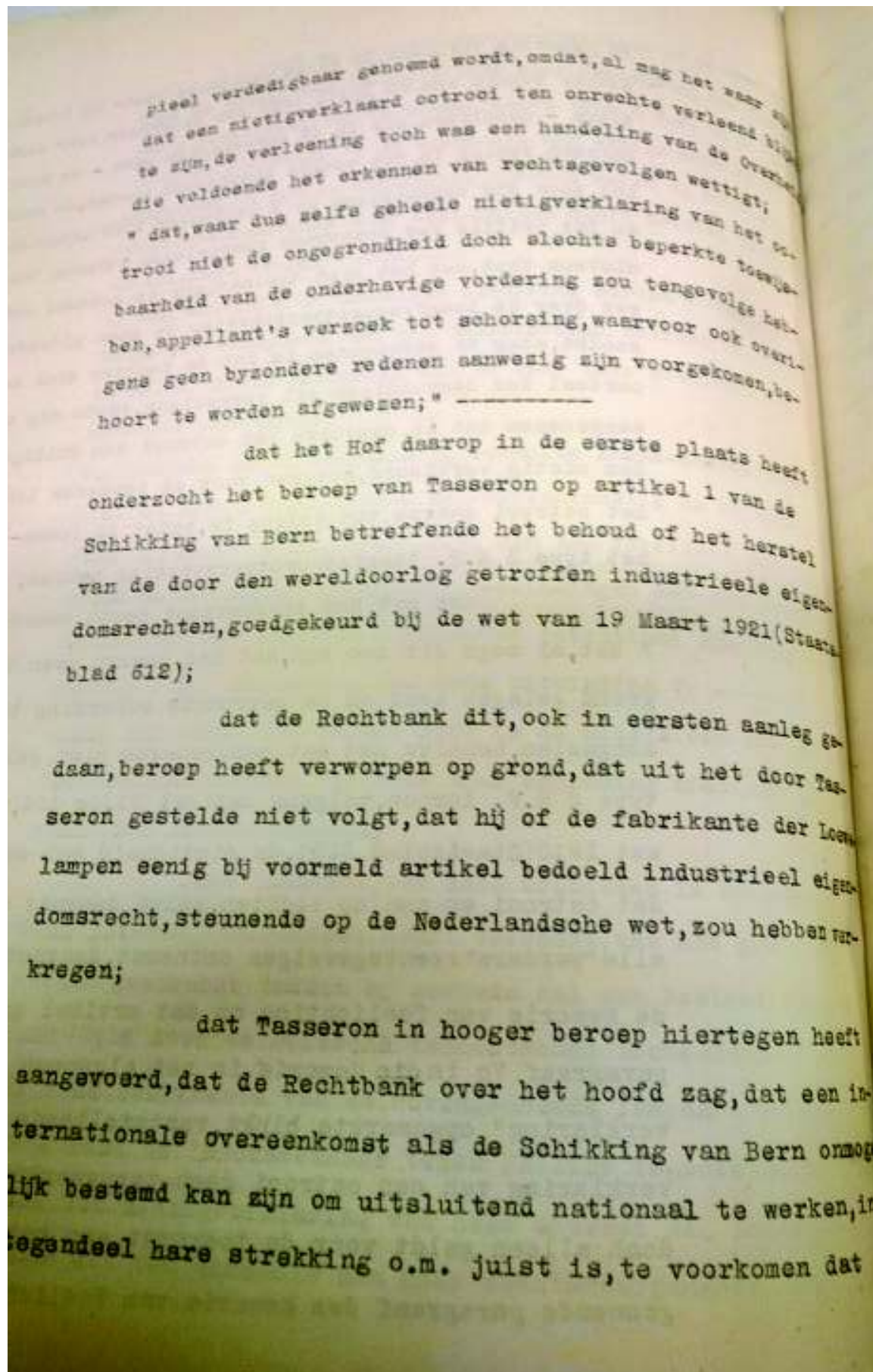
zijnde bij vonnis van 22 Mei 1929 in de plaats van een der deskundigen, omreden dat deze zijne benoeming niet had aangenomen, een andere benoemd;

dat Tasseron, van deze vonnissen in hooger beroep gekomen, incidenteel heeft verzoocht, dat het geding zal worden geschorst totdat bij gewijsde zal zijn beslist op de inmiddels door de Deutsche Vennootschap Loewe-Radio G.m.b.H. - de fabrikante van de bovengenoemde lampen - bij de rechtbank te 's-Gravenhage tegen Philips ingestelde vordering tot nietigverklaring van haar octrooi No. 10155, als zijnde dit ten onrechte aan haar rechtsvoorgangers Brillou

en Beauvais verleend, in welke procedure reeds bij interlocutoir vonnis van 23 April 1929 een onderzoek door deskundigen - dezelfde als in de onderhavige zaak - is bevolen omtrent eenige in dat vonnis omschreven punten, en zelfs het door die deskundigen op 9 September 1929 uitgebrachte en ter Griffie der Rechtbank neergelegde verslag tot de slotsom komt, dat het niet toelaatbaar is genoemd octrooi ook over de laagfrequentversterking te doen uitstrekken, zoodat, waar te verwachten is dat de Rechter zich met het oordeel der deskundigen zal vereenigen, reeds mag worden aangenomen dat in zooverre het octrooi van Philips zal worden nietig verklaard, hetgeen voor de beweerdte inbreuk op dat octrooi daarom van belang is, omdat de Loewe-lampen van het type 3 N.F. laagfrequentversterking hebben;

dat het Hof daeromtrent heeft overwogen: -----

" dat, al moge dit zoo zijn, het Hof daarin geen voldoende grond gelegen acht om de gevraagde schorsing toe te staan, aangezien, behalve dat het aangevoerde niet geldt voor de type 2 H.F. lampen, volgens artikel 51, 4e lid, van de Octrooiwet 1910 (Staatsblad 313), de nietigheid van een octrooi aan dat octrooi en aan de rechten, welke daaruit zijn afgeleid, alle "verdere" rechtsgevolgen ontnemt, daarmede, gelijk ook uit de Memorie van Toelichting op dat artikel en uit het in paragraaf 7c in die Memorie in het algemeen omtrent "nietigverklaring" opgemerkte blijkt, vaststellende dat de nietigverklaring van een octrooi geen terugwerkende kracht heeft, doch alleen geldt voor de toekomst, een regeling die in de genoemde paragraaf der Memorie van Toelichting ook princi-

voor een uitvinding in een der door den wereldoorlog tijde-
lijk geïsoleerde landen octrooi zou worden verleend en daar-
door degene, die in een ander zoodanig land geheel zelfstan-
dig een gelijkaartige uitvinding zou hebben gedaan en in
praktijk gebracht, in het land waarin octrooi werd verleend
eike bescherming zou missen en als inbreukmaker vervolgd
zou kunnen worden, eene opvatting, waarvoor in den tekst der
Schikking, met name in genoemd artikel daarvan, geen steun
te vinden is;

dat het Hof hieromtrent heeft overwogen, dat
Tasseron " bij deze grief zelf over het hoofd niet het nationaal karakter van het octrooirecht, waarop de Schikking van Bern geenszins inbreuk maakt, hetwelk meebrengt, dat aan verschillende personen in verschillende landen zeer goed octrooirecht voor dezelfde uitvinding kan toekomen en ook verleend worden, maar ieders recht beperkt blijft binnen de grenzen van het land waarin hij het octrooi verkreeg of de uitvinding deed en toepaste, zoodat van een verkregen recht op grond van voorgebruik in een ander land - en ander gebruik dan in Duitschland stelt appellant niet - tegenover den octrooihouder in Nederland geen sprake kan zijn;" ---

dat het Hof, na omtrent twee andere grieven, die voor het beroep in cassatie niet van belang zijn, te hebben overwogen, dat Tasseron een daarvan heeft ingetrokken en dat de andere als ongegrond moet worden verworpen, laat volgen:
" dat hetzelfde het geval is met de vierde grief, luidende, dat de vordering reeds aanstonds ontzegd had moeten worden

op grond dat octrooi 10155 is verleend voor een serie-schakeling van thermionische versterkers, waarbij de platen zijn verbonden met een plaatbatterij en de roosters met een punt van constanten potentiaal, terwijl de verbinding tusschen platen en roosters onderling door condensatoren wordt gevormd - derhalve voor een geheel stelsel, zoodat daarop gehet vervaardigen respectievelijk in het verkeer brengen door enkel lampen nimmer inbreuk kan gemaakt worden, zelfs al ware het mogelijk die lampen op zoodanige zeer bijzondere wijze in een toestel aan te brengen, dat daardoor de geoctrooieerde schakeling tot stand gebracht werd;

" dat immers ook deze grief in hoofdzaak is van technische aard en in 't bijzonder betreft de sub 2 aan de deskundigen ter beantwoording voorgelegde vraag, maar het Hof zich overgens volkomen vereenigt met de overweging der Rechtbank, dat indien door de bedoelde lampen eenvoudig te verbinden met een algemeen bekend element als de batterij, de geoctrooieerde schakeling tot stand gebracht kan worden, het voor de realisering of door het vervaardigen of in het verkeer brengen dier lampen inbreuk op geintimeerde's octrooi wordt gemaakt, volmaakt onverschillig is of dat element al of niet tegelijk met de lampen wordt afgeleverd;

" dat tenslotte ook de vijfde grief moet worden verworpen, waarbij appellant, ontkenkende dat, ook indien de lampen gebruikt worden overeenkomstig een door den fabrikant verstrekte gebruiksaanwijzing, inbreuk op geintimeerde's octrooi zou worden gemaakt, de Rechtbank verwijt dat zij ten onrechte die gebruiksaanwijzing tot een punt van overweging gemaakt

heeft en in de tweede aan de deskundigen voorgelegde vraag opgenomen heeft, bewerende appellant dat die gebruiksaanwijzing slechts is een aanduiding van één der manieren waarop de lampen in bedrijf gesteld kunnen worden en dat de lampen geenszins, zooals de Rechtbank overweegt, bepaaldelijk bestemd zijn om door het koopende publiek overeenkomstig die aanwijzing te worden gebezigd;

* dat deze grief daarom moet worden verworpen, omdat de - zooals appellant niet betwist - bij de lampen door den fabrikant gevoegde, door geïntimeerde overgelegde, gebruiksaanwijzingen vanzelfsprekend de normale en zoo al niet de eenige, dan toch de meest toegepaste wijze aangeven, waarop de lampen in gebruik gesteld zullen worden en dan ook met recht gezegd kan worden, dat zij bestemd zijn om aldus te worden gebruikt, hebbende appellant dan ook geen andere wijze van in gebruikstelling aangegeven, terwijl ten aanzien van het belang der vraag of voor het aangewezen gebruik buiten de lampen nog andere onderdeelen noodig zijn, naar het boven daaromtrent overwogene verwezen wordt;" -----

dat het Hof mitsdien het verzoek tot schorsing heeft afgewezen en de vonnissen waarvan beroep heeft bevestigd;

Overwegende dat tegen deze uitspraak Tasseron de volgende middelen van cassatie heeft aangevoerd:

I. Schending en/of verkeerde toepassing van de artikelen 1, 2, 3, 6, 9, 30, 43, 51 en 56 lid 3 der Octrooiwet (Staatsblad 1910 No 313), doordat het Hof, hoewel van oordeel, dat op de beslissing van dit geschil van invloed kan zijn de

aanhangige rechtsvordering tot nietigverklaring van het octrooi, toch het gedaan schorsingsverzoek heeft afgewezen op den onjuisten grond, dat "zelfs geheele nietigverklaring van het octrooi niet de ongegrondheid, doch slechts de beperkte toewijsbaarheid der vordering tengevolge zou hebben tot welke beslissing het Hof kwam door de volgende overweging: " dat volgens art.51, lid 4 van de Octrooiwet 1910, Stbl. 313, de nietigheid van een octrooi aan dat octrooi en aan de rechten, welke daaruit zijn afgeleid, alle "verdere" rechtsgevolgen ontnemt, daarmee, gelijk ook uit de Memorie van Toelichting op dat artikel en uit het in paragraaf 7c in die Memorie in het algemeen omtrent nietigverklaring opgemerkt blijkt, vaststellende, dat de nietigverklaring van een octrooi geen terugwerkende kracht heeft, doch alleen geldt voor de toekomst, eene regeling die in de genoemde paragraaf der Memorie van Toelichting ook principieel verdedigbaar genoemd wordt, omdat al moge het waar zijn, dat een nietig verklaard octrooi ten onrechte verleend blijkt te zijn, de verleening toch was een handeling van de Overheid, die voldoende het erkennen van rechtsgevolgen wettigt;" — ten onrechte, aangezien uit de aangehaalde wetartikelen in verband met de algemeene rechtsbeginselen volgt dat een octrooi, dat nietig verklaard is, behoudens de uitdrukkelijk door de wet gemaakte uitzonderingen, geacht wordt nooit te hebben bestaan;

II. Schending en/of verkeerde toepassing van artikel 2 der Wet van 29 Juli 1916 (Staatsblad 348), gewijzigd

156

bij de wet van 30 Juli 1920 (Staatsblad 645), tot verlenging en herstel van de in de Octrooiwet genoemde termijnen en artikel 1 lid 2 der Schikking van Bern, betreffen het behoud of het herstel van de door den wereldoorlog getroffen industriële eigendomsrechten, goedgekeurd bij de Wet van 19 Maart 1921 (Staatsblad 612), gepubliceerd in het Staatsblad bij Koninklijk Besluit van 21 Mei 1921 (Staatsblad 733) en artikel 48 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, doordat het Hof appellante tegen het vonnis der Rechtbank van 15 Mei 1928 aangevoerde tweede grief, luidende: -----

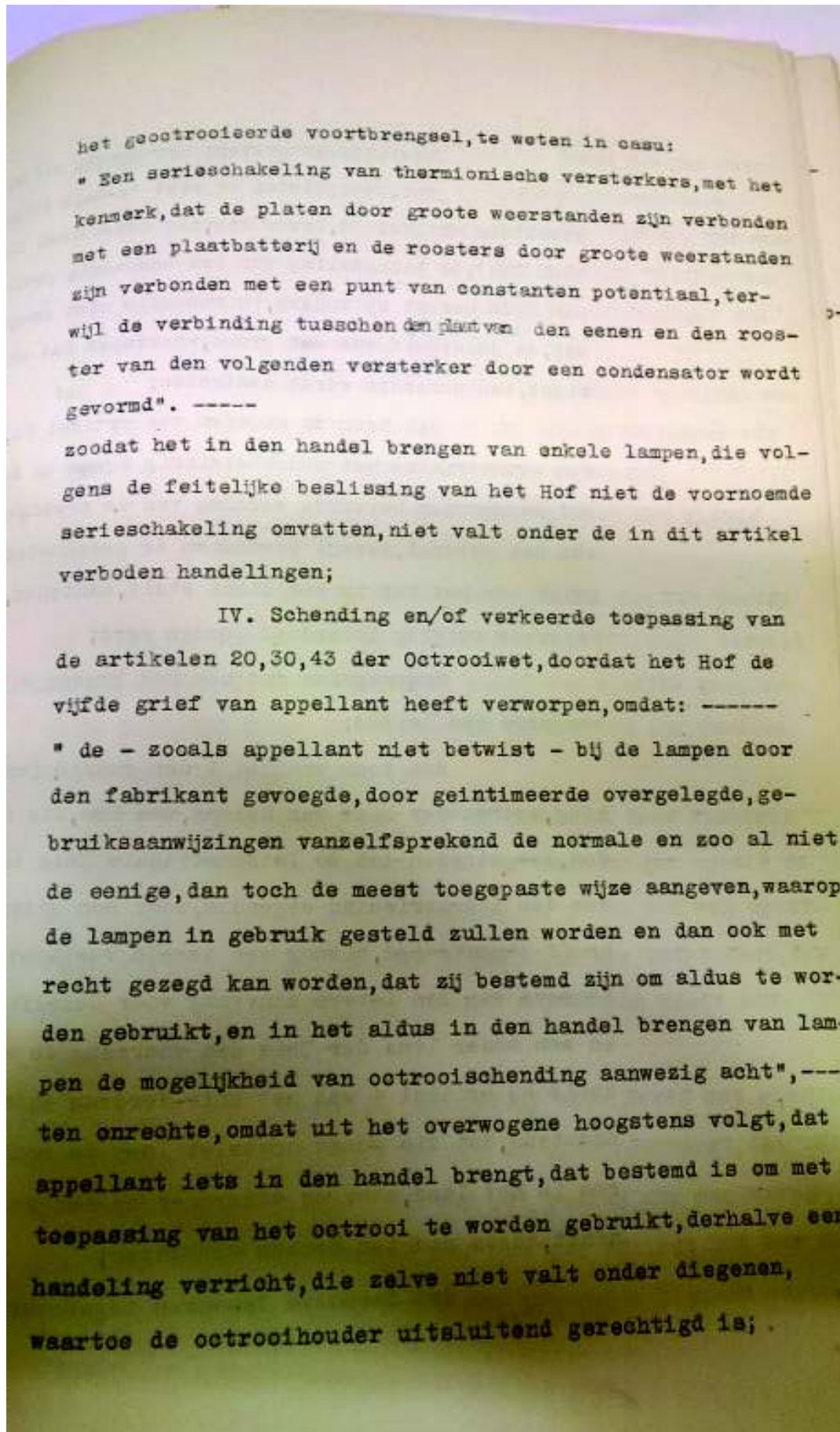
" dat de Rechtbank, die overwoog, dat uit het door appellant gestelde niet volgt, dat hij of de fabrikante der Loewe-lampen eenig daarbedoeld (i.c. in de Schikking van Bern) industrieel eigendomsrecht, steunende op de Nederlandsche Wet, zou hebben verkregen, daarbij over het hoofd zag, dat een internationale overeenkomst als de Schikking van Bern onmogelijk bestemd kan zijn uitsluitend nationaal te werken, integendeel de strekking der Schikking o.m. juist is, te voorkomen, dat voor een uitvinding in een der door den wereldoorlog tijdelijk geïsoleerde landen octrooi zou worden verleend, en daardoor degene, die in een ander zoodanig land geheel zelfstandig een gelijkssoortige uitvinding zou hebben gedaan en in praktijk gebracht, in het land, waarin octrooi wordt verleend, elke bescherming zou missen en als inbreukmaker vervolgd zou kunnen worden, een opvatting, waarvoor in den tekst der Schikking, met name in genoemd artikel daarvan, geen steun is te vinden", -----

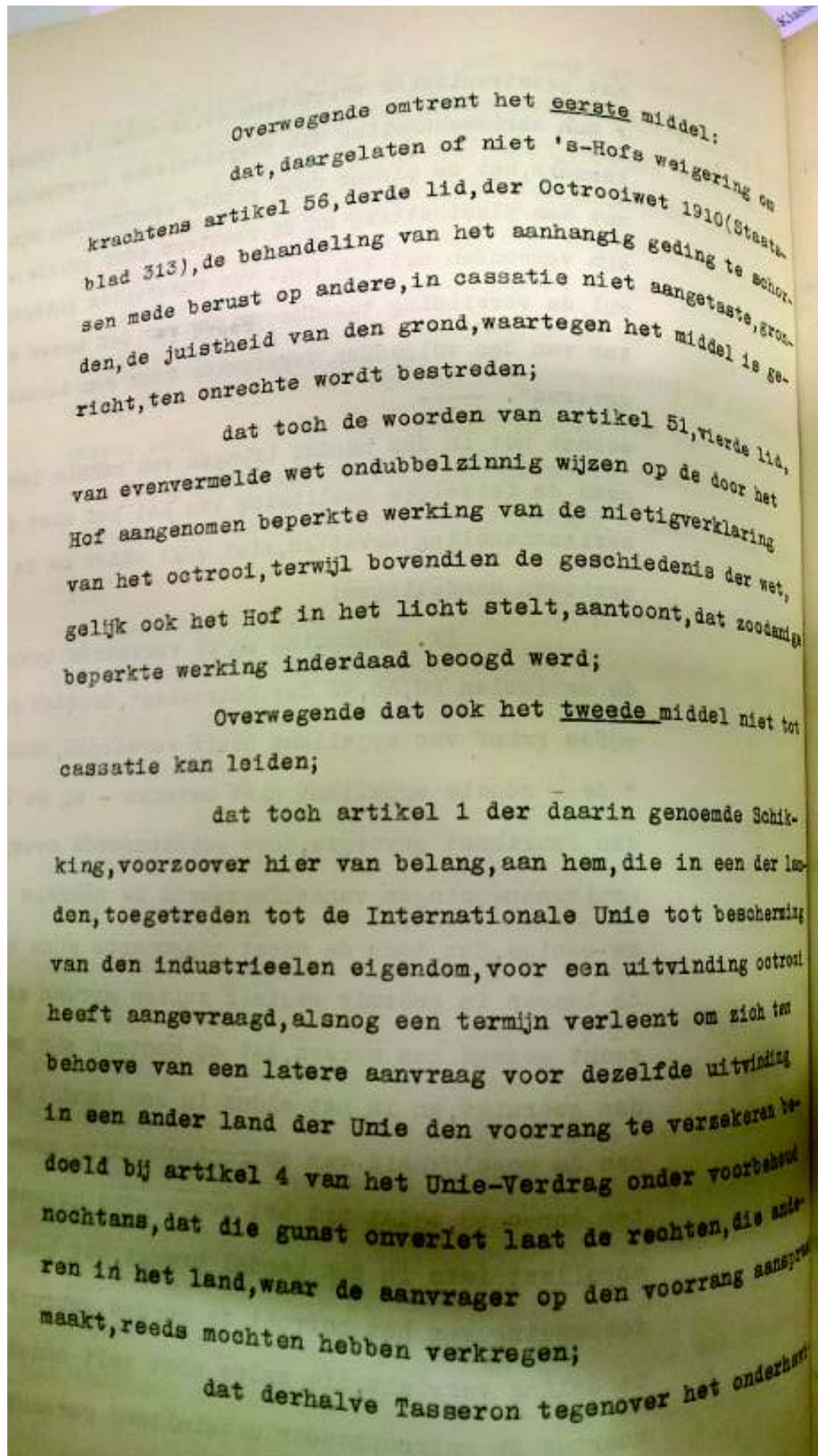
heeft verworpen, daarbij overwegende: -----

* dat appellant bij deze grief zelf over het hoofd ziet het nationaal karakter van het octrooirecht, waarop de koning van Bern geenszins inbreuk maakt, hetwelk meebrengt, dat aan verschillende personen in verschillende landen seer goed octrooirecht voor dezelfde uitvinding kan toekomen en ook verleend worden, maar ieders recht beperkt blijft binnen de grenzen van het land, waarin hij het octrooi verkreeg of de uitvinding deed en toepaste, zoodat van een verkregen recht op grond van voorgebruik in een ander land - en ander gebruik dan in Duitschland stelt appellant niet tegenover den octrooihouder in Nederland - geen sprake kan zijn; " -----

ten onrechte, aangezien in de aangehaalde bepalingen de rechten van derden geheel algemeen worden voorbehouden, zonder dat daarin eenige uitzondering van territorialen of andere aard is gemaakt;

III. Schending en/of verkeerde toepassing van de artikelen 20, 30, 43 der Octrooiwet, doordat het Hof appellants vierde grief tegen bedoeld vonnis der Rechtbank verworpen heeft op grond, "dat, indien door de bedoelde lampen eenvoudig te verbinden met een algemeen bekend element als de batterij, de geoctrooieerde schakeling tot stand gebracht kan worden, het voor de beslissing, of door het vervaardigen of in het verkeer brengen dier lampen inbreuk op geïntimeerde's octrooi wordt gemaakt, volmaakt onverschillig is of dat element al of niet tegelijk met de lampen wordt afgeleverd;" - ten onrechte, aangezien artikel 43 der Octrooiwet verbiedt het vervaardigen en in den handel brengen van

157

ge Nederlandsche octrooi van Philips, op grond van het voorbehoud gemaakt bij artikel 1 der Schikking, aangenomen, dat de vereischten voor toepasselijkheid van dit artikel ten aanzien van het octrooi aanwezig zijn, toch slechts die rechten zou kunnen doen gelden, die hij of zijn rechtsvoorganger aan de Nederlandsche wet mocht ontleenen;

dat echter die wet geenerlei recht verbindt aan een gebruik van de uitvinding, dat de rechtsvoorganger van Tasseron in het buitenland mocht hebben gemaakt;

Overwegende omtrent het derde en het vierde middel:

dat Philips de ontvankelijkheid van het beroep in cassatie, voorzover deze middelen betreft, heeft betwist op grond, dat zij zouden opkomen tegen een slechts voorloopige rechtsbeschouwing, waaraan de rechter bij zijn verdere beslissing niet gebonden is;

dat echter het Hof de bezwaren door Tasseron aangevoerd tegen de opdracht aan de deskundigen zooals de Rechtbank die deed, heeft verworpen op grond van een opvatting omtrent de betrekkelijke bepalingen der Octrooiwet, die het Hof en uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft aangevaard;

dat zoodanige beslissing niet heeft het slechts voorloopig karakter, dat mede zou brengen, vooreerst, dat het Hof zelf daarop in den loop van het geding nog mag terugkomen, en tevens dat daarom naar het aan artikel 103 der Wet op de Rechterlijke Organisatie ten grondslag liggend begin-

